

08 stycznia 2025

BIULETYN WSPÓLNOTY, ROK XVII, NUMER 688

Spotkania Wspólnoty odbywają się według harmonogramu umieszczonego na stronie Wspólnoty w Domu Diecezjalnym „Tabor” ul. Połonińska 25

Teksty do formacji od 09.01.2025 r.

Kroczymy drogą Ewangelia św. Mateusza.

Pamiętajmy o pracy własnej na podstawie pytań i zapisywaniu w zeszyte odpowiedzi.

Na owocną pracę, błogosławieństwo +
Oddaję każdego z Was w rany Chrystusa i Jego Krew,
oraz zamykam w Sercu Maryi.
ks. Damian, Pasterz

Wskazówki do pracy

1. Co mówi nam ten tekst o Jezusie? O Kościele?
2. Do czego ten tekst Cię wzywa? Do jakich konkretnych postaw?
3. Sformułuj modlitwę przy pomocy treści przeczytanej perykopy w dowolnej formie (dziękczynienie, uwielbienie, przeproszenie, prośba).
4. Do jakich działań, czynów, dzieł czujesz się przynaglony przez to Słowo? Porównaj je z wnioskami z pierwszej lektury.
5. Zapisz swoje postanowienie, by wieczorem zrobić rachunek sumienia z wypełnienia Bożego wezwania płynącego z tego słowa.

Dzień	Fragment Ewangelii
Czwartek	Mt 11,7-15
Piątek	Mt 11,16-19
Sobota	Mt 11,20-24
Niedziela	Mt 11,25-27
Poniedziałek	Mt 11,28-30
Wtorek	Mt 12,1-8

Telefon Wspólnoty

☎ 884-315-151

Struktura Wspólnoty

ks. Damian Ziemia

Pasterz

tel. 791-386-047

e-mail: mini-damian@o2.pl

Marcin Zacharski

Lider

tel. 668-451-691

e-mail:

marcin.zacharski@interia.pl

Joanna Wojdyło

V-ce lider

Barbara Zacharska

V-ce lider

Czwartek

«*Po co wysłiście?»*» - zapytuje Jezus tłumy o Chrzciela. Stara się o to, by pojęli, jakie jest znaczenie jego postaci: przedstawia on tajemnicę człowieka wobec tajemnicy Boga. Życie Poprzednika jest nierozdzielnie splecione z życiem Zbawiciela, jak głos ze Słowem Wcielonym, oczekiwanie z Oczekiwaniem, woda z Duchem, pytanie z odpowiedzią. Jan, będąc poszukiwaczem prawdy, a nie mistrzem w pewności, stawia się wobec problemu i wystawia się na słuchanie. Jezus chwali go jako człowieka prawdziwego, jakże innego od popiersi umieszczonych na wystawie. Jest największy wśród zrodzonych z niewiasty (ww. 7-11a), nawet większy od patriarchów i proroków. Rzeczywiście, postawienie pytania: „Ty jesteś Tym...?” umieszcza go na progu Przychodzącego, gotowego do przyjęcia odpowiedzi. Jednak najmniejszy w Królestwie jest większy od niego: jeśli on jest punktem dojścia obietnicy, to najmniejszy w Królestwie jest zapoczątkowaniem jego spełnienia się. A te początki są gwałtowne (ww. 11b-15). *Jezus* jest Panem przychodzącym na „swój” sąd. Jan jest zwiastunem idącym przed Obliczem (Mt 3, 1), jest ożywionym Eliaszem, który przygotowuje Jego przyjęcie (Mt 3, 23n). *Kościół* tworzą najmniejsi, którzy w największym zrodzonym z niewiasty odnajdują swojego patriarchę. Są zrodzeni jego pytaniem, będącym szczytem tego oczekiwania, na które Oczekiwany może i chce odpowiedzieć.

Animatorzy diakonii

Agnieszka Machoś
diakonia modlitewna

Konrad Przydział
diakonia uwielbienia

Mateusz Tomaszewski
diakonia prowadzenia
spotkań

Marcin Zacharski
diakonia modlitwy
wstawienniczej

Grzegorz Bomba
diakonia liturgiczna

Joanna Wojdyło
diakonia wprowadzająca

**Klaudia
Winiarska – Przydział**
diakonia medialna

**Agnieszka i Andrzej
Drelich**
diakonia organizacyjna

Barbara Zacharska
diakonia prorocka

Katarzyna Zdeb
diakonia miłosierdzia

Piątek

«*Do kogo porównam to pokolenie?*». Jest to narzekanie Jezusa na swoje pokolenie, prototyp każdego innego. Odrzuca ono grę Boga, który przez Jana zaprasza do żałoby, a przez Jezusa do tańca. Podwójna jest mowa serca ludzkiego: smutek i radość. Serce dobre smuci się z powodu zła i raduje z dobra, złe natomiast używa zła i zasmuca się dobrem. Tak czyni „to” przewrotne pokolenie. Po grzechu - inaczej nie byłoby całej sprawy - pierwszym działaniem, jakie Bóg proponuje jest to dokonane przez Jana Chrzciciela: nawrócenia się od zła, w żalu i ze wstydem, by przyjąć dobro. Na tę pierwszą propozycję, bolesną jak ugodzenie w przewrotne serce (por. Dz 2, 37), reagujemy uporem, mówiąc: „To boli. To jest przesada! Czyż Bóg nie stworzył nas dla radości?”. Drugim „zagranie” Boga, zarezerwowanym dla tych, którzy przyjęli pierwsze, jest działalność Jezusa: radość z godów mesjańskich. Odpowiadamy na to uporem, podobnie jak demony, mówiąc: „Co mamy z Tobą wspólnego?” (Mt 8, 29), albo jak pobożne osoby: „To nie jest słuszne, nie zasłużyliśmy na to!”. Radość, dla której człowiek został stworzony, jest zamieniana w nie-pobożność. Jesteśmy nieznośnymi dziećmi, bez rozumu i rozeznania, psującymi grę Boga, a w końcu samych siebie (por. ww. 20-24)! Jezus demaskuje naszą dziecinność i szkodliwą przebiegłość, byśmy stali się jak ci „najmniejsi”, dziećmi mądrymi i uznającymi dar Boga (por. Mt 22, 25-27). Ten fragment wzywa nas do rozeznawania. Jest smutek, który pochodzi od Boga i smutek, który pochodzi od nieprzyjaciela. Jest radość autentyczna i inna radość, która stanowi jej przeciwieństwo. Tylko mając tego świadomość, jesteśmy w stanie z wolnością i odpowiedzialnością wybierać to, co czyni nas szczęśliwymi a odrzucać to, co czyni nas nieszczęśliwymi. Jesteśmy wezwani, by rozeznawać w każdym czasie - który jest zawsze czasem terażniejszym - poprzez te dwa znaki, przez które Bóg mówi: żal za grzechy i radość z powodu dobra. Nieprzyjaciel zaś oszukuje ukazując zło jako coś przyjemnego i dobro jako coś nieprzyjemnego. Rozeznawanie jest jak węch, który instynktownie odróżnia odór śmierci od zapachu życia. Nie trzeba go dużo, by wachający został znieczulony. Wolno przebiega uzdrowienie naszego węchu, uszkodzonego przez zagrypienie złem! *Jezus* ofiarowuje nam gody człowieka z Bogiem. By przyjąć Jego taniec, trzeba najpierw przyjąć pieśni żałobne Jana. *Kościół* nieusposobiony do nawracania się od złego i radowania się z wszelkiego dobra, nie jest podobny do ewangelicznych małych dzieci, lecz do tych psujących grę, bez zdolności rozróżniania.

Sobota

«*Biada tobie!*». Są to dwa twarde słowa skierowane do tego, kto odrzuca grę Boga, mimo że jest mu wyraźnie objawiana, on zaś jest do niej ciągle zapraszany. Jezus wymienia miasta, w których działał, porównując je do Sodomy, miejsca zepsucia, a które w dniu sądu będą źle traktowane, jako mniej winne. Jest to tekst ujawniający kryzys. Wyraża jasno sąd nad tym, kto zna Jezusa i Go nie przyjmuje, wskazując na związek między poznaniem i odpowiedzialnością, odpowiedzialnością i winą, winą i karą. Chodzi tu o wyrzut w formie prorockiej, groźbę zwróconą przeciwko zatwardziałości w zło, którego celem jest zaproszenie do otwarcia oczu i wyjścia z zaślepienia. Jezus potępia zło, a nie tego, kto je popełnia. Przecież wezwał do miłości swoich nieprzyjaciół i przyrzekł darzyć życiem grzeszników. Skoro zło potępia czyniącego je i przybija go do siebie, Pan go uwalnia, dając się za niego przybić do krzyża, szyfru wszelkiego zła i przewrotności. Słowo prorockie wyraża prawdę: ujawnia zło wyraźnie i ukazuje jego negatywne skutki. Tekst ten pozwala nam poznać fundamentalny temat, nie tylko ewangeliczny, ale każdej religii: nasze ostateczne przeznaczenie do szczęścia, lub nieszczęścia. Jest to problem najbardziej niepokojący człowieka. Również Boga. Zamiast stosowanego dotąd komentarza, będziemy się starali pogłębić znaczenie tekstu, zatrzymując się nad niektórymi zawartymi w nim pojęciami: *groźbą, karą, zbawieniem, szczęśliwością, piekłem, sprawiedliwością, wolnością człowieka i wolnością Boga. Jezus*, dając życie grzesznikom, objawia w miłosierdziu Syna oblicze Ojca, który sprawia, że słońce wschodzi dla złych i dobrych i zsyła deszcz na sprawiedliwych i niesprawiedliwych (Mt 5, 44-48). *Kościół*, jak Korozain, Betsaida i Kafarnaum, jest miejscem ciągłego dokonywania przez Jezusa cudów i znaków. Czy wykorzystamy je i zwrócimy się do Niego, czy też będziemy się przed Nim bronić?

Niedziela

«*Wystawiam Cię, Ojczy*». Po żałobie tych, co nie przyjmują Pana, następuje taniec tych, którzy Go przyjmują. Ten hymn uwielbienia jest szczytem Ewangelii. Syn raduje się radością Ojca, ponieważ Jego bracia i siostry uczestniczą w ich tajemnicy. Poznanie, istniejące między Ojcem i Synem, milcząca miłość, będąca Ich życiem, jest udzielone również „małym dzieciom”. To, kim Bóg jest z natury, my otrzymujemy przez łaskę. Duch pozwala wytrysnąć w naszym sercu i zakwitać na naszych ustach temu samemu imieniu, dzięki któremu Słowo jest Słowem; „Abba”. Wchodzimy w Trójcę, uczestnicząc w niewyobrażalnym dialogu między Ojcem i Synem. Stworzenie osiąga swój cel, którym jest jego początek. Na dźwięk fletu Jezusa, Syna Bożego i Syna Człowieczego, tańczymy na zaślubinach Boga i człowieka. Przyjęcie Go jest zbawieniem. W Jego ciele wszelkie ciało jest już związane z Jego chwałą. Szczęśliwi ci, którzy się nie gorszą! Mędrzy i chytry szukają boga mądrego i potężnego. Mali natomiast znajdują mądrość i moc Boga tam,

gdzie ona się znajduje: w prostocie i słabości Jezusa. Kto Go przyjmuje, ma moc stania się synem Bożym (Jl, 12). Celem posłannictwa Syna jest otworzenie swojego skarbu i podzielnie się z nim ze swoimi braćmi oraz siostrami. Naszym zbawieniem jest stanie się dziećmi! *Jezus* jest Synem. Jego człowieczeństwo to otwarte drzwi, łączące stworzenie ze Stwórcą, Ojca z Jego dziećmi. Jest drabiną Jakuba, łączącą niebo i ziemię (Rdz 28, 10-17; Jl, 51). *Kościół* tworzą małe dzieci, którym zostało objawione ich jestestwo, to samo, co Syna.

Poniedziałek

«*Przyjdźcie do Mnie*». Jezus, ofiarowując nam wejście w miłość Ojca, zaprasza nas na ucztę Mądrości (Syr 51, 23-27). Prawdziwym pokarmem jest poznanie Boga jako Ojca i siebie jako Jego dzieci. Jest to dar Ducha, który sprawia, że cieszymy się życiem synowskim i braterskim. Takie jest nowe Prawo, jarzmo wolności Syna. Również Prawo dane przez Mojżesza jest dla życia, ale nie daje życia. Jest tylko ciężkim trudem, który nakazuje, denuncjuje, osądza i potępia to, co jest przeciwko niemu. Miłość natomiast jest pełnym wypełnieniem Prawa (Rz 13, 8.10; Mt 7, 12; 22, 34-40). Darzy ową „sprawiedliwością większą”, która prowadzi do Królestwa (Mt 5, 20). Poprzedni fragment ujawnia propozycję Boga: przekazanie daru swojego życia w Synu. Ten zaś z kolei ujawnia, jaka jest nasza odpowiedź: odpowiedzialność życia tym darem. Najpierw zostało nam powiedziane, kim jesteśmy, a teraz: co mamy czynić. Prawo mówi: bądź tym, kim jesteś! Obowiązek wynika więc z bycia. Teraz naszym „obowiązkiem” jest „upodobanie” życia bycia dziećmi i braćmi. Łaska nie zawiesza naszego działania, co więcej, uzdalnia je do tego, byśmy urzeczywistniali to, kim jesteśmy. A więc Ewangelia jest darmowym darem. Jednak miłość żyje wzajemnością i wymaga, by była dobrowolnie miłowana. Miłość kochana jest zbawieniem, a niekochana - zatraceniem, dramatem Boga, bardziej niż naszym. Po etyce zasad i zakazów następuje etyka wolności, miejsce Prawa zajmuje Ewangelia! Prawo można porównać do drobiazgowego opisu, sporządzanego przez botanika, który obserwuje mechanizm regulujący rozwijanie się kwiatu. To mozolne wyjaśnienie nigdy nie spowoduje zakwitnięcia pęty. Ponadto żadne prawo nie jest w stanie sformułować przepisu czynienia tego, co matka czyni z miłości do dziecka. Miłość jest wolnością nie dlatego, że przekracza Prawo - kto je przekracza jest jej zbuntowanym niewolnikiem - lecz dlatego, że z niej kiełkuje wszystko. Kto miłuje nie jest już poddany Prawu, lecz miłości, jedynemu suwerenowi, prawu dla samego siebie. W Jezusie „tak” człowieka dane Bogu jest Bogiem dla człowieka (por. 2 Kor 1, 20), jest przejściem od litery, która zabija, do Ducha, który daje życie, od Prawa do wolności (2 Kor 3, 1-18), od trudu do wypoczynku. *Jezus*, Syn, jest dla nas Mądrością nową i odpoczynkiem. Jego łagodność i pokora jest nowym Prawem. Prawem wolności Syna, równego Ojcu. *Kościół* w Nim jest wolny od ciężaru przepisów i stoi w jarzmie miłości, jedynym, który nie uciska.

Wtorek

«*Syn Człowieczy jest Panem szabat*». Jezus, mądrość i moc Boga, jest skandalem (Mt 11, 6), o który potykają się mądrzy i roztropni, a błogosławieństwem, którego doznają małe dzieci. Rozdział 12 przedstawia konflikt między starą i nową mądrością, między ciałem i Duchem, między śmiercią i życiem. Fragment ten (jak i następny) dotyczy szabat. Uczniowie znajdują się w „odpoczynku” Bożym: mogą bez winy robić w szabat to, co jest dozwolone tylko kapłanom. Są bowiem ludem mesjańskim, wolnym i kapłańskim. Na zarzuty faryzeuszy Jezus odpowiada argumentami biblijnymi (ww. 3. 5. 7), by zakończyć wielkim objawieniem: Jezus jest Synem Człowieczym, jest Panem szabat (w. 8). Kto przychodzi do Niego, jest jak On: jest wolnym synem. Argumentacje typu rabinackiego wyjaśniają to, co stwierdzają inni synoptycy: szabat jest dla człowieka, a nie człowiek dla szabat. Taki ma sens całe Pismo Święte, które mówi nam o pełnym pasji zamiłowaniu Boga do nas. Są tu naświetlone niektóre słowa tej narracji - uczniowie, jeść, dzień świąteczny, Dawid, chleby poświęcone, kapłan, ofiary, miłosierdzie - które przypominają Eucharystię. Darem Syna Człowieczego, jakiego On udziela każdemu człowiekowi, jest nasycenie się szabatem, życie życiem samego Boga! *Jedzenie* jest życiem; *ziarno*, pokarm, jest poznaniem Syna ofiarowanym małym dzieciom; *szabat* jest samym Bogiem, ukończeniem stworzenia i odkupienia; *wolno* czy *nie wolno* jest tym, co Prawo przepisuje, by osiągnąć szabat; *kapłan* ma wolny dostęp do świątyni; *Dawid* jest figurą Mesjasza; *uczniowie*, którzy jedzą w szabat, nie spożywają zakazanego owocu - czynią to *bez winy*, ponieważ są towarzyszami Mesjasza, *kapłanami* jedzącymi *chleb poświęcony*, upodabniający ich do Boga, który żąda *miłosierdzia*, a nie *ofiary*. *Jezus* jest Synem Człowieczym i Panem szabat, jest naszym chlebem, naszym życiem. *Kościół* tworzą ci, którzy Go spożywają i żyją wolnością dzieci kochających rodzeństwo. Nie są już niewolnikami, lecz panami Prawa, ponieważ żyją miłosierdziem Ojca (Łk 6, 36-38; Jk 2, 12-13).

Ogłoszenia

1. Przypominamy o obowiązkowej modlitwie Anioł Pański w intencji o otwartość na charyzmaty i ich przyjmowanie dla wszystkich członków wspólnoty przez ręce Maryi oraz zachęcie Pasterza do postu w intencji wspólnoty 12 dnia miesiąca.

2. Postuga modlitwą wstawienniczą prowadzona w pierwszą i третią środę miesiąca w godz. od 17.00 do 18.00 salce Miriam (główny budynek DD Tabor, poziom -1).

Zapisy przez formularz na stronie internetowej

<https://miriam.rzeszow.pl/modlitwa-wstawiennicza/>

3. Parafia pw. Świętego Rocha w Rzeszowie zaprasza w czwartek 9 stycznia 2025 r. na godz. 18.00 na Mszę Świętą z modlitwą o dar potomstwa i o szczęśliwe przyjście dziecka na świat za wstawiennictwem bł. Rodziny Ulmów. O godz. 17.30 prowadzony będzie różaniec przez [Wspólnotę Metanoia](#), a o godz. 18.40 będzie Adoracja. Msze Święte o dar potomstwa i o szczęśliwe przyjście dziecka na świat odbywają się w każdy drugi czwartek miesiąca.

4. W dniach 31.01-02.02 2025r. (piątek - niedziela) w Domu Rekolekcyjnym bł. Karoliny Kózki, ul. Dębicka 62 (dzielnica Przybyszówka) odbędą się warsztaty psychologiczno-duchowe pt. „Trauma Pokoleniowa”. Warsztaty prowadzi ks. Damian Ziemba wraz z naszą Wspólnotą. Zapisy na stronie internetowej: <https://domkaroliny.pl/warsztaty-psychologiczno-duchowe-trauma-pokoleniowa/>

Przypominamy o Regulaminie korzystania z Pogotowia Modlitewnego dla członków naszej Wspólnoty:

- a. Na telefon pogotowia modlitewnego wysyłamy intencje za siebie, swoją rodzinę i przyjaciół, w nagłych potrzebach m.in.: choroby, zagrożenia zdrowia lub życia. Pamiętajmy, że diakonia modlitewna codziennie modli się ostonowo za każdego członka Wspólnoty.
- b. Intencje za pozostałe osoby można umieszczać na portalu zywawiarapl
- c. Intencja powinna zawierać imię osoby omodlanej oraz za co konkretnie będziemy się modlić.
- d. Intencje przesyłamy w godz. od 08.00 do 20.00 (w sytuacji zagrożenia życia, o każdej porze). Max. liczba znaków 160 (1 SMS).
- e. Nie udostępniamy otrzymanych intencji osobom spoza Wspólnoty.
- f. Podpisujemy się imieniem i nazwiskiem.
- g. Intencje ogólne niezgodne z regulaminem nie będą przekazywane (np. intencja Bogu wiadoma).
- h. Informacje dotyczące Wspólnoty przekazywane są przez Pasterza, Liderów i Animatorów. Aktualizacja danych dokonywana jest raz na tydzień.

Redaktor biuletynu: Wojciech Wojdyło • Biuletyn przeznaczony jest wyłącznie do użytku wewnętrznego •

• telefon Wspólnoty i pogotowie modlitewne: ☎ 884.31.51.51 • e-mail: miriam.rzeszow@gmail.com •

• www.miriam.rzeszow.pl • www.facebook.com/miriam.rzeszow •

• • •